

Коли б Він знав, хто ця жінка, або Про безмовну любов

Коли приходить весна — тоді не просто стає тепліше і тане сніг. Весна — це коли, подібно до журавлів, що повертаються до ще припорошених памороззю гнізд, до серця людини, задубілого від ненависті та болю, повертається життєдайна любов.

Це — весна душі. О такій порі легко мріяти і згадувати, тому що — Любов! Сьогодні роздумував про двох жінок. Перша — це моя мама — з прекрасним ім'ям Надія. Це про неї пісня «Рідна мати моя, ти ночей не доспала...» Вона вміла любити, любити без слів, але так, що любов та до цих пір гріє душі її дітей. Вміла любити... На жаль, це в минулому. Її росіяна доріжка життя зникла за обрієм — там, де починається вічність. Не вишиваним рушником, а щирими молитвами стелила вона мою життєву стежку.

«Найперше шукайте Божого Царства, а все решта додасться вам», — ось візерунок, вигантуваний у добром сердці матері, що його крізь літа й бурі пронесла сама й нам заповіла. Це Мати...

А про іншу жінку — дуже давня історія. «Ось жінка одна, що була в

місті, грішниця, як дізналася, що Він у фарисеев домі засів при столі, алебастрову пляшечку принесла і, припавши до ніг Його, плачучи, почала обмивати Йому ноги і волоссям своїм витирати, ноги Йому цілувала та миром мастила... Побачивши це, фарисей, що покликав Його, міркував собі, кажучи: «Коли б був Він пророк, Він би знав, хто ото і яка жінка до Нього торкається, бо то ж грішниця» (Лк. 7:36-50). Така ось давня історія жінки, яка шукала і зрештою знайшла Ісуса.

Він у той час гостював у домі Симона, що сповідував фарисейство. Вона прийшла в дім непростеною, але в цьому домі був Ісус. Навіть якщо ти грішник чи грішниця і появи твоєї особи не бажають у товаристві, ти маєш право прийти — там Ісус. Він для всіх, а найперше — для грішних.

Вона увійшла мовчки. Коли є багато гріхів, не треба багато слів. Треба багато сліз. Вона плакала щиро — і поволі бруд її гріхів вимивався з її серця сльозами, що зрошували ноги Ісуса Христа. Усі помітили це. Що вона чинить? Тихий шепіт: «Диви, волоссям витирає ноги... Цілує ноги Учителя... О! Миром змастила...» Вона мовчала, здригалася у плачі,

не бачачи нічого, окрім цих ніг, які скоро будуть прямувати на місце страти.

«Ганьба! Яка ганьба! Та хто їй дозво-

лив? — господар дому не міг зібратися з думками. — Та що вона? От Він! Та коли б Він знав хто вона, яка вона — і без-

соромно устами торкається Його ніг! Та коли б Він був справді пророк, то знав би: вона нечестива грішниця...»

Він знав її по імені, знав гріхи, про які жінка не обмовилася жодним словом. Знав, що переповнило її душу в ту хвилину. Він бачив ворота пекла, що вже були готові поглинути цю жертву, але вона трималася за Нього, Того, Хто Сам був Любов'ю з неба і відповів на велику любов вбогої грішниці.

Симон-фарисей цього не знав — він знав Закон. Він бачив грішницю — і це була правда. «Промовляє Ісус до Симона: «Бачиш ти цю жінку? Я увійшов у твій дім, і ти мені не дав води умити ноги Мої... Поцілунку не дав ти Мені, а вона, відколи Я прийшов, не перестала цілувати ноги Мої. Ти голови Моєї не намастив оливою, а вона миром намастила ноги Мої. Тому кажу тобі: багато гріхів їй прощаються, бо вона полюбила багато, а кому мало прощається, той мало любить» (Лк. 7:44), а до жінки промовив: «Віра твоя спасла тебе, йди з миром».

Така ось давня історія... Давним-давно немає на землі жінки, яка без слів усе сказала про себе Господу і була почута. Безліч зим і весен проминуло з тих пір. Багато що змінилось, але Він залишився незмінним. Бо Він «учора, сьогодні і повіки Той Самий» (Євр. 13:8).

Весна, і жінки з квітами, і усмішки, і високі слова про любов. Він чекає і готовий вислухати без слів. Ти можеш прийти до Нього, хоч інші осудять. Він зрозуміє. Власне, більше двох тисяч років Він чекає на тебе — жінку, сестру і матір з квітами в руках, але з пекучим боєм стомленого гріхами серця.

Поговори з Ним сьогодні — віч-навч у щирій молитві...

Микола СИНЮК.

Зустріч із Біблією

Як видно із назв медіапродуктів, місія переслідує єдину ціль — серед розмаїття християнських напрямків і конфесій говорити про те, що єднає всіх християн, — про віру в Ісуса Христа, єдиного Господа і Спасителя.

І з нагоди 10-ліття діяльності місії на теренах Прикарпаття 8 лютого в Івано-Франківську пройшов благодійний вечір під назвою «Зустріч з Біблією».

Розпочав вечір молитвою єпископ об'єднання

церков християн віри євангельської Івано-Франківської області Юрій Веремій. Він нагадав характеристику блаженної людини, яку подає перший псалом Давида, і зазначив, що до категорії блаженних можна віднести всіх присутніх. Адже вони зібрані в Ім'я Господа, аби слухати Його Слово, роздумувати над Його святою волею щодо свого життя.

Директор місії милосердя «Добрий самарянин» Олег Карпюк підсумував десятилітню працю місії, ще раз наголосивши, що її мета — проповідь Євангелія Ісуса Христа усіма доступними сьогодні засобами масової інформації, щоб привести людей до усвідом-

лення цілі їхнього життя, зміцнити у вірі і допомогати духовно зростати.

Результати проведеного на початку цього року опитування засвідчили, що близько 70 відсотків іванофранківців знайомі з продукцією місії. Слава за це Господу! Газети «Вірую» і «За євангельську віру» читають не лише в Україні, а й у США, Канаді, Франції, Іспанії, Аргентині, Бразилії. І під впливом прочитаного люди наворачтаються до віри в Господа, радикально змінюються їхні долі.

А потім іванофранківці могли зустрітися з деякими гостями телепрограми «Вірую», почути їхні короткі проповіді та відповіді на актуальні запитання. (Читай-те 2, 4, 5 стор. газети).

Гарного настрою всім присутнім додавав спів відомого християнського дуєту «Джерело» та автора і ведучого духовно-мистецьких програм на обласному радіо, заслуженого журналіста України Богдана Кучера.

Рівно 10 років тому на медіапросторі Прикарпаття заявила про себе Івано-Франківська християнська благодійна місія «Добрий самарянин». У лютому 1999 року вийшли перша радіопрограма і перше число газети під однойменними назвами — «Вірую».

І це був тільки початок. З 3 грудня 2002 року місія готує щотижневу телепрограму «Вірую», а з жовтня 2004 року видає ще один часопис — газету «За євангельську віру».

Важливо дотримуватися Біблії

Михайло Паночко,
старший єпископ ЦХВЕ:

Як виникла Церква Християн Віри Євангельської в Україні

На сьогодні в Україні налічується біля двох з половиною тисяч громад християн віри євангельської. Церква народилася на початку ХХ століття, хоча євангельський рух в Україні тривав вже в XV-XVI століттях. Український народ споконвіку шукав Бога. І коли люди в позаминому столітті отримали можливість взяти до рук Біблію і самим читати Слово Боже, вони стали вірувати так, як написано.

Чому Мартін Лютер, католицький священик, у 1517 році виступив з протестом проти панівної доктрини Католицької Церкви? Бо він побачив, що курс Церкви – один, а Біблії – інший. І хотів допомогти Церкві повернутися до Божої постанови про те, що праведний житиме вірою, а не якимись традиціями і переказами. Та його не зрозуміли. Ми вдячні Богові за те, що сьогодні порушується питання про реабілітацію і визнання Лютера з боку РКЦ.

Євангеліє завжди спонукало людей жити так, щоб віра не розходилася з ділами. На жаль, дуже багато християн, у тому числі і в нашій країні, живуть не по Писанню. Тому й маємо духовну кризу.

І коли люди почали читати Біблію, їхнє життя стало змінюватися. Вони перестали красти, блудодіяти, лихословити, пити. Біблія має силу змінити людину. Усі християнські Церкви – і Католицька, і Православна, і Протестантська – повинні цього курсу триматися. На превеликий жаль, не завжди це вдається.

На початку ХХ століття, і ми віримо, що це від Бога, Бог спрагнених людей став христити Духом Своїм. У 20-х роках до України повернулися заробітчани, які в еміграції прийняли Євангеліє, і почали проповідувати Христа на своїй батьківщині. Євангельські громади почали рости.

Спробу ліквідувати Церкву, яка налічувала вже 300 громад, причому 200 громад діяли на заході України, зробив Сталін. Нелегкими були для євангельських християн і післявоєнні роки. Загалом з 1930 до 1990 років євангельська Церква на території України була заборонена.

Ситуація змінилася, коли України виборолася незалежність. Церква Християн Віри Євангельської України активно включилася в усі процеси задля подолання духовної кризи в нашій державі.

Чи можна вважати часті природні катаклізми останнього часу ознаками кінця світу

На моє глибоке переконання, це справді Божий сигнал для нас. На жаль, багато людей залишаються глухими і сліпими до нього. Пригадаймо, як Бог зупинив парад збоченців в Орлеані, коли прорвало дамбу з боку океану і страшний ураган моментально знищив місто. Я вірю, що природними катаклізмами керує Бог, щоб протверезити людей. І цю кризу Він допустив для того, щоб ми схаменулися. А якщо не прислухаємося, нам доведеться бути свідками ще багатьох катаклізмів. Якщо ж Україна повернеться лицем до Бога, я вірю, що Бог збереже її і від повеней, і від засухи, і від усякого іншого лиха.

Анатолій Кліновський,
пастор-вчитель:

Для чого потрібне водне хрещення Чи можна христити немовлят

Колі я старанно приховую той факт, що я – віруючий, моя віра дуже сумнівна. Бог хоче, щоб людина, яка повірила в Нього, настільки змужніла в вірі, щоб могла про це заявити. Водне хрещення – це, власне, і є сповідання віри, коли я ділом показую, які процеси сталися в моїй душі. Тому й сказано: «Хто увірує і христиться...» (Мр. 16:16).

Щодо хрещення немовлят. Офіційна Церква христить маленьких дітей. Ми не засуджуємо цей факт, але дуже б хотіли знайти якість підтвердження цьому в Євангелії. Тоді так легко зробити всіх християнами. Бо як виросте – та ще й не хоче... А коли маленьке – ніхто його й питати не буде.

Однак ніякого підтвердження цього в Євангелії ми не знаходимо. «Хто увірує і христиться...» Чи може немовлятко увірувати? Апостол Петро в день П'ятидесятниці закликав: «Покайтесь! І хай христиться кожен із вас!...» Чи може немовлятко покаятися? Апостол Петро пише, що хрещення – це обіцянка Богові доброго сумління.

ВІДПОВІДАЄМО НА ВАШІ ЗАПИТАННЯ

Що може пообіцяти немовля, коли воно взагалі ще нічого не розуміє.

Звідки пішло хрещення немовлят? Можливо, мотиви цього були непогані. Хочеш – не хочеш, ти християнин. Те, що потім алкоголь, наркотики, тюрма, – не має значення. Але хрещення немовлят не підтверджується жодним текстом Божого Слова. І виплило воно з того, що не сказано, а не з того, що сказано. У двох випадках в Писанні розповідається, що «охрестився весь його дім». Мова йде про дім Корнілія і дім в'язничного сторожа. І припускають, що там могли бути немовлята. Але ж могло і не бути! Не можна доктрину будувати на припущенні!

Той, хто добре знається на грецькій мові, розуміє, що українському слову «охрестився» відповідає грецьке активне дієслово, яке передбачає свідому дію того, про кого говорять. Немовля можна охрестити, але воно не може охреститися, тобто проявити в цьому свою волю, бо воно ще волі не має. Активне дієслово передбачає активну участь того, хто хреститься. Тому водне хрещення – це могутня заява своєї належності Богу, і воно має спасительну силу.

Сергій Вінковський,
пастор
Дніпропетровської церкви
«Перемога»:

Що говорить Біблія про розлучення і повторне одруження

Ставлення християн до одностатевих шлюбів

Шлюб – це дар Бога для людей. Бог створив дві статі, інтимні відносини між якими обмежив рамками шлюбу. Усі близькі стосунки поза шлюбом – гріх. Жодна зі сторін шлюбу не має права на розлучення. Бог і в Старому, і в Новому Заповіті чотири рази говорить, що покине чоловік батька і матір, пристане до дружини, і двоє будуть як одне. Тому Біблія категорично заперечує розлучення.

Через різні відхилення від Божого стандарту виникають різні ситуації, і Сам Ісус каже, що підставою для розлучення може бути перелюб, але тоді той, хто розлучився, не повинен шукати нового одруження. Діти і батьки нам даються на час, а чоловік чи дружина – поки смерть не розлучить.

Щодо одностатевих шлюбів позиція Біблії однозначна: це гріх. Біблія пояснює, що через те, що люди не захотіли мати пізнання Бога в розумі своєму, Бог видав їх на розум перевернутий, щоб чинили неподобства. Це жакхило, коли у своїй розпусті люди доходять до того, що зазіхають на Божі принципи. На протипагу християнського визначення шлюбу як союзу одного чоловіка і однієї жінки, який благословляє Бог, висуватися нове визначення: союз партнера А і партнера Б. Гнів Божий за це вилиться на збоченців. І криза, яку ми сьогодні переживаємо, – це наслідок відступу людей від Божих правил і постанов. Не думаю, що людство існувало б досі, якби Бог створив двох Адамчиків.

Стиймо на Божій істині. Не даймо виховати своїх дітей на заявах збоченців. Бо в деяких країнах вже заборонено в підручниках використовувати слова «мама» і «тато» – мовляв, сім'ю створюють просто партнери. Ми категорично виступаємо проти цього.

Чи сумісні християнство та азартні ігри

Чи можна віруючим людям брати участь у лотереях

Справді актуальне запитання. Мені дуже болить, коли бачу, як люди, немов зазомбовані, вкидають монетки у гральні автомати, коли за них вже все-все порохували. Я твердо заявляю: від грального автомата з грошима відійти неможливо. Є лише одна можливість виграти – коли закинеш монетку, а випаде п'ять, хапай їх і назавжди утїкай звідти. Тоді зможеш розповідати, як одного разу виграв. Там усе зважено, усе передбачено. Для роботи казино розроблені спеціальні правила. Вікна мають бути затемнені, щоб ти не бачив, що вже настає ранок. Годинників там не може бути. А дзвін монет особливо заманливий – для цього розроблені спеціальні сплави.

Бог наказує нам жити з того, що ми заробляємо. А гральні автомати – це обман. Одні на цьому наживаються, а інші, немудрі, тратять там свої інколи тяжко зароблені гроші.

Щодо лотереї – мене завжди дивує, чому люди не звертають уваги на застерезення, що це – розіграш? Не виграв, а розіграв. Невже ми аж такі нерозумні? Так, інколи хтось і виграв, але задумайтесь, що для цього десятки, а можливо, сотні тисяч з нас втрачають свої кошти.

Чи можна брати кредит

Кредит – це пастка, причому дуже небезпечна. Ми повинні жити, розраховуючи на те, що ми маємо, і тоді будемо вільними. Про борг неадарма кажуть, що беремо чужі гроші на якийсь час, а віддаємо свої назавжди. Я підрахував, що коли на виплату кредитів ідуть 30 відсотків наших прибутків, це можна протриматися, якщо більше 30 – це велика проблема.

Що говорить Біблія про вживання алкоголю і про куріння

Ставлення християн до евтаназії

Біблія каже, що ми – храм Духа Святого. І пояснює, що наше тіло дано нам, так би мовити, в оренду. А ми відповідальні за його збереження. З часом воно старіє і руйнується. Але Бог ніколи не дозволяв нам самим його руйнувати. Алкоголь, тютюн, наркотики нещадно руйнують не лише тіло, а й душу людини. Бог це категорично забороняє.

Принада поширення цього гріха зрозуміла. Найприбутковіший бізнес сьогодні пов'язаний саме з алкоголем та іншими наркотичними речовинами. І молодь, яка гине, не задумується, що на їхніх легенях, на їхньому здоров'ї хтось заробляє собі на білосніжну яхту і на благородного коня.

Християни можуть бути веселі без п'янства, співати і спілкуватися тверезими. Диявол дурить людей, що без 100 грамів неможливо приємно поговорити. А насправді, випивши, ти не можеш говорити, ти тільки варнякаєш.

Нас зіпсували за радянських часів. Усі позитивні герої фільмів – згадайте хоча б Штірліца – і курили, і пили. Але сьогодні Бог відкриває нам істину, тож прислухаймося до Його поради.

Щодо евтаназії – це смерть з доброї волі, тобто самогубство, і це однозначно гріх. У деяких країнах він офіційно дозволений. І вже можна бачити результати цього. Років три-чотири тому в Англії в тюрмі повісився лікар, який займався евтаназією. Коли він зробив перший укол, від якого хворий помер, щось із ним сталося. Йому сподобалося бачити останній подих. І в результаті він умертвив 252 людини. Його викрили, довільно ув'язнили, а він примудрився евтаназію зробити і там – самому собі.

Тепер в Голландії практикують інший спосіб. На тумбочку важкохворого кладуть таблетки – хворий сам може прийняти їх і навечно заснути. І це також самогубство, дуже тяжкий гріх, покаятися за який вже неможливо.

Ми, як християни, віримо, що Бог може не лише полегшувати біль і давати силу витримувати все, що належить витримати, але й зцілювати від невиліковних хвороб.

Олександр Попчук,
пастор-благосвіник:

Чи треба молитися за покійних Що можна сказати про чистилище

Євангеліє навчає молитися за всіх людей, за всіх, хто при владі, але думку про молитву за покійних не знаходимо ні в Старому, ні в Новому Заповіті. Деякі натяки можна знайти в апокрифах, але не можна на апокрифах будувати доктрину.

Христос розповів історію про двох сусідів, які після смерті опинилися по різні боки вічності. Вони залишаються при тямі, але багачу, який потрапив до пекла, вже ніхто не може допомогти. Навпаки, він дбає за братів, які залишилися на землі. І ясно сказано, що перейти з того жалюгідного місця неможливо.

Ми не збираємося переконувати когось чи називати молитву за покійних гріхом, але однозначно можемо сказати, що користі з тої молитви не буде ніякої.

Мені як пастору часто доводиться бути на похоронах, і я не раз говорив, що добре було б, аби наші рідні за життя отримували від нас квіти, а не лише після того, як помруть. Так і щодо молитов.

Поняття про чистилище розвинене в католицизмі. І, на нашу думку, було б добре, щоб те чистилище було. Але це вимисел людський. Покаятися в гріхах і змінитися, повіривши в Євангеліє Ісуса Христа, можна лише тут, при земному житті. І питання стоїть так: кому ми довіряємо – своєму світогляду, своєму розуму, людям чи святій Біблії?

Зрозуміло, що у всіх питаннях, а тим більше в питанні спасіння розумним буде триматися Біблії, тобто вчення Господа Ісуса Христа.

Як отримати вічне життя

Єречі, дуже яскраво виражені в Євангелії. До них належить, власне, і питання про спасіння і вічне життя. Ісус Христос ясно сказав: «Хто увірує і охреститься – буде спасений» (Мр. 16:16). Великий проповідник Євангелія апостол Павло говорить так: «Віруй у Господа Ісуса – і будеш спасений ти сам та твій дім» (Дії 16:31). А в Посланні до римлян цей самий апостол наголошує: «Бо коли ти устами своїми визнаватимеш Ісуса за Господа і будеш вірувати в серці своїм, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся» (Рим. 10: 9).

Іншими словами, людина повинна зробити вибір і прийняти Ісуса Христа у своє життя і своє серце. Це шлях до спасіння. А молитва, спів, відвідування церкви, водне хрещення, добрі діла, праведне життя – це вже наслідки прийнятого рішення.

Свої запитання ви можете надсилати і далі – за поштовою адресою місії, вказаною на останній сторінці, або ж телефоном 8 (0342) 50-10-19 в Івано-Франківську. Відповіді ми публікуватимемо у наступних числах газети.

Хід подій визначив БОГ

ВИДІННЯ ВИКОНУЮТЬСЯ

Протягом свого життя я бачив тільки два видіння. Перше — 1958 року, коли Господь у видінні повів мене з маленького містечка в Пенсильванії до Нью-Йорка працювати з бандами молодих гангстерів і нар-

Давид ВІЛКЕРСОН

команів. Це не була омана. Тепер, коли минули роки, воно підтвердилося діяльністю молодіжних центрів по всьому світу. Колишні гангстери і наркомани стали проповідниками Євангелія.

Друге видіння було влітку 1973 року. Воно попереджало про п'ять трагічних бід, які очікують землю. Коли я молився одного разу пізно вночі, це видіння оволоділо мною з такою силою, що я стояв на колінах, наче прибитий цвяхами. Спочатку я не хотів вірити тому, що бачив і чув. Звістка була надзвичайно страшна, надто апокаліптична, надто несприйнятна. Але видіння повторювалося кожної ночі, і я не міг його позбутися.

У глибині душі я був переконаний, що це видіння від Бога, що все це правда, і воно збудеться. Але боявся, що більшість людей не повірять цьому і вважатимуть мене

фанатиком. Я розповів про видіння кільком найближчим друзям і колегам, і мене попередили, що мені не слід його публікувати. Кому хочеться чути про економічний хаос під час великого достатку? Кому хочеться чути про майбутній суд? Хто захоче повірити, що свобода релігії опиниться в небезпеці, а християнський рух перетвориться на рух зречення Христа.

Але я не міг звільнитися від настирливої думки, що це видіння треба публікувати. Я перевірів його Словом Божим і виявив, що воно відповідає Писанню. Частина цього видіння стосується найближчого майбутнього, деякі події — більш віддалені. Але все це збудеться за життя нинішнього покоління! Думаю, ми вже живемо в той час, який Біблія називає «початком лиха». Цей світ стоїть перед неймовірно великими стражданнями, уже нині земля здригається під першими поривами Божого гніву.

Багато хто, прочитавши цю публікацію, може легко забути її

зміст. Важко думати про біди, валяючись на гарячому піску на березі моря. Землетруси, голод, повені та інші катастрофи здаються такими далекими, коли мчиш з великою швидкістю на потужному човні. Важко уявити страшні й трагічні часи, коли грошей вдосталь, коли свободу вважають само собою зрозумілою, а в телевізійних передачах життя показують легким і вільним. Проте Бог попереджує нас про раптові нещастя, які прийдуть саме тоді, коли будуть говорити про мир і безпеку. Потоп за часів Ноя прийшов тоді, коли люди їли і пили, одружувались і заміж виходили, і життя видавалося прекрасним. Але всі, хто насміхався над словами Ноя, зненацька відчували на собі лють гніву Божого.

Перед тим, як відкласти публікацію, вважаючи її маячнею фанатика, подумай: а що, коли це правда? Коли це, все-таки, вістка від Бога? Тоді, друже, пора готуватися! Година пізня, і часу дуже мало...

Економічний безлад

Ми стоїмо перед початком економічної кризи. У моєму видінні це було найчіткішою картиною. Криза зачепить не лише американський долар, а й валюти інших країн. Повна економічна криза вразить спочатку Європу, а потім Японію, Америку, Канаду та інші країни. Наближається не просто депресія, а економічний спад такого масштабу, що він торкнеться життя майже кожного працівника в Америці і в цілому світі. Країни, в яких перебуває велика частина західної валюти, опиняться у вельми скрутному становищі.

Особливо постраждають арабські країни. Будуть роки неврожаю, що потягне за собою фінансові негаразди і безвихідь. Як скоро це станеться, не цілком зрозуміло, але це вже недалеко. Видатні економісти світу не зможуть пояснити причини такого спаду, і через це зростатиме страх перед всесвітньою кризою. Падінню буде передувати короточасне економічне поживлення.

Кілька добрих років для підготовки

Попри всі загрозливі ознаки майбутнього економічного спаду найближчі після 1973-го роки будуть врожайними. Люди будуть витрачати гроші більше, ніж будь-коли раніше, і майже безконтрольно. Заборгованість за покупки, зроблені в кредит, шалено зросте. Я дуже чітко бачу, що роки величезного достатку і економічного процвітання триватимуть недовго. Доходи церков збільшаться, зростуть заробітна плата, а відтак і пожертвування на місіонерську діяльність. Працюйте і моліться, щоб оплатити всі борги і бути готовими до раптового зниження прибутків. Якщо ти вільний від боргів, ти зможеш протриматися і у важкі роки. Не бійся і не панікуй, а готуйся до цього!

Банкрутство головних корпорацій

Думаю, ми побачимо банкрутство найбільших корпорацій нашої країни. Багато людей будуть не в змозі погасити свої борги кредитним товариством, і це викличе хаос. Збанкрутують тисячі дрібних підприємств. Ряд незалежних місіонерських громад і церковних організацій скоротять свою діяльність. Кількість релігійних передач по радіо і телебаченню різко зменшиться через брак фондів. Грошові труднощі викличуть страх і невпевненість. Ті, у кого гроші є, намагатимуться їх зберегти. Уряд США буде конвульсивно реагувати на

економічний безлад. Урядові органи приймають необдумані поспішні рішення, які призведуть до зворотних результатів.

Автомобільна індустрія зазнає сильного потрясіння. Склади будуть забиті продукцією, але продаж впаде до мінімуму. Сильно скоротиться торгівля господарськими товарами — перспектива похмура майже для всіх галузей промисловості. Розвал і розруха, що почалася з окремих галузей, охоплює майже всю промисловість.

Раптово виникне прагнення скуповувати дома, ферми, хутори в сільській місцевості. Тисячі людей бажатимуть покинути місто, сподіваючись, що повернення до землі і природи дасть їм безпеку і захист. Багато коштів буде вкладено в купівлю земельних ділянок в сільській місцевості, люди мріятимуть про розведення худоби і вирощування продовольчих культур задля незалежного існування. Вартість землі швидко зростатиме. Ціни підскачуть так високо, що купувати їх зможуть лише великі синдикати.

Найбільше постраждають невідготовлені

Найбільше постраждають люди, які купували непотрібні речі. Для біржових маклерів настануть дуже важкі часи, і багато великих підприємств цілком розоряться. Найбільший будівельний бум ще попереду, що також передбачила Біблія. Але будівельна індустрія стикнеться з багатьма труднощами. Для всієї будівельної промисловості настануть дуже тяжкі часи.

Пастори, що почали будувати великі і дорогі споруди в ім'я Господа, не маючи на це чіткої вказівки, серйозно постраждають. Тільки ті, хто має на це чітке повеління від Господа, зможуть справитися з будівництвом, усіх інших очікує банкрутство. Нині не час позичати — час оплачувати борги, час звільнення від всяких фінансових зобов'язань. Отримавши цю вказівку у видінні, я почав сумніватися. Я не осмілювався перешкоджати людям, що почали в ім'я Бога велике будівництво, бо завжди проповідував віру і ніколи не радив християнам відступати. Але видіння було настільки чітким, що я змушений про це говорити. Я повинен попередити проповідників і церковні організації, щоб вони добре обдумали свої проекти і програми, які вимагають великих капіталовкладень.

Золото не зможе гарантувати безпеку

Ціни на золото будуть високими. Але ті,

хто вкладає гроші в золото, сподіваючись зберегти стійкість свого економічного становища, будуть глибоко розчаровані. Ціни на золото астрономічно зростуть, але не надовго. Нестійкість цін на золото і срібло буде одною з найхарактерніших рис майбутнього економічного хаосу, який охопить увесь світ. Скупники золота зазнають великих втрат.

Нова всесвітня грошова система

Для врегулювання грошового курсу спробують перейти на єдину грошову систему. І хоч буде здаватися, що курс долара стає стабільним, незабаром його очікує велике падіння, а потім настане нова криза, що охопить фінансову систему всього світу. Минуть роки, поки американський долар знову викличе довіру.

Відновлена Римська імперія стане могутньою базою для суперсвітового лідера, який появиться, щоб відновити економічний порядок. І безумовно, саме він створить всесвітню систему так званих «живих кредитних карток». На чолі і руку будуть наносити невидимі числа, які зможуть виявити тільки фотоскопічні прилади. Можливо, ці цифри будуть поділені на три групи по 6 цифр кожна: вони будуть розміщуватися одна від одної на віддалі завширшки з палець. Цей «знак» буде поставлено кожній людині, ніхто не зможе купувати чи продавати без цього невидимого цифрового татування. Буде розроблена своєрідна всесвітня кредитна система, за якої держави зможуть користуватися «кредитними блоками». Якщо всесвітня грошова система зможе виникнути у віддаленому майбутньому, всесвітня кредитна система буде введена незабаром і послужить основою для майбутньої всесвітньої грошової торговельної системи.

Будь готовий до цього, коли почуєш про контроль торговельних договорів з боку основних міжнародних комітетів. Для міжнародної торгівлі будуть вироблені точні інструкції, і світовий ринок опиниться під контролем найбільших держав. Ми будемо свідками всесвітньої торгівлі, яку контролюватиме суперсекретар, наділений надзвичайними повноваженнями і вибраний усіма державами, що братимуть участь в міжнародній торгівлі.

Самогубство великими дозами снотворного

Економічні труднощі і хаос захоплять багатьох людей зненацька. Підприємці,

що збанкрутували, вже не будуть кидатися з вікон чи стрілятися. Новим способом позбавлення життя стане приймання величезних доз снотворних. Деякі відомі підприємці будуть позбавляти себе життя великими дозами наркотиків. Оскільки чимало з них мають своїх лікарів, суспільство не буде поінформовано про причини цих «випадкових» смертей. У багатьох випадках причина смерті не буде відома, але кількість самогубств з допомогою снотворних і наркотиків зросте настільки, що приховати цей факт стане вже неможливо.

Нападки на екологів

Майбутній економічний хаос призведе до посилення протидій всім заборонам і обмеженням, пов'язаним з охороною природи, які, мовляв, гальмують розвиток промисловості. Я бачу сильні нападки на вчених-екологів і прибічників захисту довкілля з боку експертів, які спростовують багато їх відкриттів і пропозицій. Вони стануть «козлами відпущення», на яких звалюватимуть вину за енергетичну кризу, брак м'яса і продуктів харчування, а також безробіття.

Сум'яття серед проповідників

У великому зам'яванні опиняться ті, хто проповідує, що успіх людини залежить від позитивної спрямованості її волі. Сам Ісус Христос був захисником правильного мислення. Бо «не дав нам Бог духа страху, але сили, і любові, і здорового розуму» (2 Тим. 1:7). Але багато цілком добропорядних християн почали переоцінювати силу тілесного розуму.

Лише ті, хто проповідує Слово Боже як основу позитивної спрямованості людської волі, можуть спрямувати людей до істини, яка дає можливість вистояти в сум'ятті і безладі, що наступають.

Ті, хто недооцінює повновладдя і всемогутність Божу, а силі розуму надає перевагу перед оновленням серця, будуть розвінчані як лжеучителі. Позитивна спрямованість волі без праведного способу життя і страху Божого не допоможе людям у розв'язанні всесвітніх і особистих криз. Фактично, жодна позитивна спрямованість не може змінити хід історії, коли все йде до розвалу. Ні проповідники, ні філософи не в змозі змінити хід подій, який визначив Бог.

Зростання неспокою і громадських бунтів

Громадські бунти, демонстрації, грабунки і безладдя 60-х років увійшли в істо-

рію, яка, однак, ще не закінчилась, оскільки я побачив наближення наступної такої хвилі. Цього разу в ролі бунтівників виступлять кубинці, мексиканці і пуерториканці.

Скоротиться матеріальна соціальна допомога. Обмеження матеріальної допомоги і безробіття, викликані скороченням багатьох виробництв, призведуть до різкого зниження матеріального рівня найменш захищених верств населення.

Винними будуть оголошені Сполучені Штати

Хоч винуватцем майбутнього економічного занепаду буде Європа, більшість націй звинуватять в цьому Америку. Найяскравішим противником Америки буде Франція. Політики і бізнесмени Європи та Японії покладуть відповідальність за господарську кризу на Вашингтон і американських банкірів.

Вивід з Європи американських військ викличе ще більше безладдя. Європейські лідери використають ці антиамериканські настрої для захоплення торгівлі у свої руки. Світова економічна база переміститься в Європу.

Вихід з кризи

Тільки Бог знає, що буде з економікою світу через десять і далі років, чи вийде вона з кризи повністю, а чи кризові роки будуть чергуватися з добрими в економічному плані роками. У мене з цього приводу не було чіткої картини. Думаю, що часткове відновлення буде, але загалом у світовій економіці хаос триватиме аж до часів антихриста. Проте інколи в історії більше не буде повної довіри до економіки. Кожне невелике поживлення тягнущим за собою період розорення і банкрутства. Побачивши одного разу повний економічний хаос, люди більше не зможуть позбутися почуття страху. Вони будуть продавати, купувати, будувати й одружуватися, але це буде період оманливого спокою. Біблія говорить, що саме в такий час і появиться на хмарах Ісус Христос, щоб забрати Свою Церкву.

Остерігайтесь — заощадження не допоможуть

Тепер не час накопичувати гроші, тому що вони не зможуть бути реальною підтримкою. Цілком можливе настання такого часу, коли банки не зможуть виплатити заощадження, навіть якщо вони застраховані. Єдиною надійною річчю виявиться земля. Надбані гроші цезнуть, подібно до піску, що висипається з дірявого мішка. Християни повинні молитися за кожне конкретне пожертвування на користь церкви чи на місіонерську працю. Кожний цент, пожертвований на діло Боже, повинен даватися в цілком певному напрямі. Тим, хто в добрі роки щиро жертвує і послухний Господу, у тяжкі роки не доведеться просити на хліб. Ті, які бачать наближення тяжких часів і готуються, розумні. Ті, хто вірить цьому об'явленню, приймуть мою пораду як пораду від Господа. Не купуй нічого, чого ти безпосередньо не потребуєш. Остерігайся боргів, за найменшої можливості продай чи обміняй все, чого не потребуєш.

Попри всі труднощі виплати свої борги, наскільки це можливо, і доведи свої щоденні потреби до мінімуму. Скороти свій бюджет, остерігайся кредитів, ці борги будуть надзвичайно небезпечні. Не панікуй, а тільки будь обережний. Купи собі добру міцну автомашину, задовольняйся нею, бережи її і не обманюй. У жодному разі не обманюй Господа, бережи свої рахунки в правильному балансі з небом, бо від цього залежить твоє майбутнє! Жертову очче для місіонерської роботи і на потреби добродійної діяльності церков. Давай, і дається тобі!

Цю звістку я одержав для нагадування всім істинно віруючим: «Мудрий бачить лише — і ховається, а безумні йдуть — і караються» (Прип. 27:12).

Спершу визначимо, що таке віра взагалі. У Слові Господньому міститься таке визначення: «Віра – то підстава сподіваного, доказ небаченого» (Євр. 11:1). Іншими словами, віра – це сприйняття невидимого як видимого. Ніхто з нас не бачив Бога, але ми віруємо, що Він є. Хтось міг би сказати, що це нерозумно – не бачити, а вірити. Але річ у тім, що там, де можна бачити, віра зникає. Вона існує, власне, тоді, коли ми впевнені в небаченому. Отаке це ірраціональне, нелогічне поняття – віра.

Можна також сказати, що віра – це сприйняття сподіваного як уже здійсненого. Коли ми чогось очікуємо, просимо чогось у Бога – і віримо, то вже бачимо, як це реально існує. І ще, фактично, нічого не отримавши, можемо дякувати, наче вже отримали. Таке чудо віра робить у нашому житті.

Віра – це сприйняття речей і подій, свідками яких ми не були. Ми не жили 2000 років тому, коли по землі ходив Христос, не чули жодної Його проповіді і не бачили жодного чуда. Але ми віримо, що це дійсно було.

І яке могутнє це поняття – віра! Аби доказати, що Христос справді був, науці потрібні мільярди коштів. На це працюють цілі інститути й академії, проводяться історичні й археологічні дослідження. І не завжди отримують результати своєї діяльності. А наша віра без жодної копійки засвідчує: Ісус Христос справді жив на землі, справді проповідував і чинив чудеса.

Віра – це сприйняття того, що не можна перевірити на досвіді. Скажімо, ми віримо у воскресіння мертвих. Ми знаємо, що коли помremo, то і воскреснемо, тому що Христос помер і воскрес. Євангеліє каже, що той, хто не вірить у воскресіння мертвих, – найнещасніший з усіх людей. Але чи можемо ми перевірити це на досвіді? Чи старався хтось померти задля того, щоб перевірити, чи він воскресне? Так би мовити, поекспериментувати? Ні, у це просто треба вірити.

Віра – це довіря без доказів. Віруючій людині особливих доказів і не треба. Августин Блаженний сказав (про це говорить

Віра – це поняття, яке виходить за рамки фізичного світу, воно стосується нашої духовної суті. Характеристики фізичного тіла – вага, зріст, краса... А є й характеристики душі. На тілесні характеристики люди більше звертають увагу. А от Бога більше цікавлять характеристики нашої душі. І одна з її характеристик – це віра. Христос колись сказав людям: «Майте віру Божу». Але як її розпізнати? Яка вона – віра Божя?

Віра Божя

Анатолій КЛІНОВСЬКИЙ

архіві. Сьогодні не в кожному архіві знайдеш твори Леніна, а Біблія є в кожному домі, у лікарнях, у готелях. І президент сьогодні присягає на Біблію.

Хрущов колись заявив, що через 20 років по телевізору покажуть останнього віруючого. Хрущова нині по телевізору не показують, а християни не сходять з екранів телевізорів. Ось що таке віра, яка перемагає світ. І це не просто поняття – за цим стоїть всемогутній Бог.

А чи не можна помилитися у своїй вірі – бо коли віриш без усіх доказів, фактів, підтверджень, то така небезпека існує. Чи не можуть християни помилитися? Де гарантія, що ми все правильно розуміємо і правильно говоримо?

Гарантія не в нас! Вона не в принципах віри, вона – в Тому, Хто цю віру приніс! Якби Бог не стояв Гарантом віри, ми могли б дуже сильно помилитися. Але коли за цим стоїть Бог, ми не боїмося, що допустимо помилки. І маємо впевненість: якщо ми не відступатимемо від того, що Бог нам сказав, то ніколи не помилимося.

і Біблія), що заперечувати існування Бога – безумство, а доказувати Його існування – блюзнірство. Бо сам факт доказування передбачає наявність сумнівів. Біблія не доказує нам існування Бога, а просто сповіщає як само собою зрозумілий факт, який не підлягає жодному сумніву.

Можна ще сказати, що віра – це сума всього християнського вчення. А Слово Боже говорить, що віра – це перемога, що світ перемогла. Були періоди, коли Римська імперія оголошувала святкування перемоги над християнством. Але християнство поставало з попелу ще у більшій силі.

Ленін колись сказав, що Біблію через десять років можна буде знайти лише в

Вихід з кризових ситуацій

Сергій ВІНКОВСЬКИЙ

чудеса, але не вірять, що сьогодні, зараз Він так само може простягнути руку допомоги.

Нам треба вірити в це, адже в нашому житті не раз дують сильні вітри і приходять шторми. Причини цього різні. Інколи кризи приходять через наші неправильні рішення. Багато людей знають, що не треба робити те чи інше, їх застерігають: не залазь у борги, не бери кредит, бо не зможеш виплатити. Але він страх як хоче їздити на тому авто. А тепер пішки ходить, бо на бензин не має.

Кризи виникають і внаслідок впливу демонічних сил. Не всі вірять в їх існування, і самі ж демони підтримують це невірство. Диявол має певну владу, і якщо в нас немає віри в Господа Ісуса Христа, то немає і сили відбити демонічну атаку.

Третя причина: криза – це частина нашого життя. Народжуючись, немовля одразу стикається з проблемами екології, мікробами і т. д. Неможливо уникнути труднощів у школі, на роботі, на виробництві. Біблія застерігає, що через великі утиски доводиться входити до Божого Царства.

Криза буває і тому, що Господь допускає її (див. Євр. 12:25-26). Однак сьогодні люди по всій землі дійшли до такого стану, що думають, начебто вони – володарі свого життя. І тому найвищі економічні уми не можуть знайти відповіді на питання, як сталося, що почалася така глобальна криза. А це Бог хитає землею, і хитає сильно.

То що нам робити? У будь-якій кризовій ситуації ми найперше повинні зробити основою свого життя віру в Ісуса Христа. А Він навчав не турбуватися, що нам їсти і пити і в що зодягатися, бо Отець Небесний знає, чого ми потребуємо. Наша справа – шукати Царства Божого, а все решта нам додасться. Не приймаймо страху – він не від Бога. Ісус любить нас і попіклується про нас. Дуже віграють ті люди, які в це вірять.

По-друге, ми повинні вірити в пророче слово Бога. Він накаже бурі затихнути – і буря затихне. Ця криза прийшла для того, щоб люди

схаменулися і збагнули, що все залежить від Бога, а не від них самих.

Один чоловік показував мені товстий гаманець з грішми і хизувався, мовляв, ось його бог. Та дуже скоро в його життя прийшла страшна хвороба, і той гаманець різко схуд. А що це за бог, що так худне? Чи можна надіятися на такого бога? Тому ця криза – ще один шанс для тих, хто досі не покладав свою надію на Бога.

І нарешті, треба бути по-мудрому практичними. Треба спілкуватися з Богом, щоб вміти розумно вести свій бізнес або будувати свою сім'ю. Якщо ми спілкуємося з Ним через читання Біблії і молитву, Бог завжди зупинить нас від прийняття нерозумних рішень і вкаже на правильне вирішення. Я вірю в це.

Наступний практичний крок – вірність Богові у поверненні Йому десятій частини того, що Він нам і дав. Біблія запевняє, що тоді ми будемо захищені і збережені від усякого роду лихих несподіванок; і ще каже: «Давайте – і буде вам дано».

Далі – не залазьте в борги, утікайте від них. Бог – це плата за вчорашнє задоволення. Тому плануємо сімейний бюджет відповідно до своїх прибутків, а не бажань. Наше гасло – економія. Треба вчитися заощаджувати. Треба бути розсудливими і питати в Бога, де працювати, щоб наші прибутки давали нам змогу годувати сім'ю.

Ми повинні благословляти людей, допомагати їм і служити Богові тим, що маємо. Треба шукати Божої присутності у своєму молитовному житті.

І останнє – ми повинні бути смиренними перед Богом. «Бог противиться гордим, а смиренним дає благодать. Тож підкоріться Богові та спротивляйтесь дияволу – то й утече він від вас. Наблизьтесь до Бога, то й Бог наблизиться до вас. Очистьте руки, грішні, та серця освятіть, двоєдушні!» (Як. 4:6-8).

Коли ми ходимо в смиренні перед Богом, Він нам завжди допомагає. І ось який рецепт від усякої кризи знаходимо в Біблії: «Якщо Я замкну небеса, і не буде дощу, і якщо накажу сарани поїсти землю, і якщо нашлю моровицю на народ Мій, і впокоряться люди Мої, що над ними кличеться ім'я Моє, і помоляться, і будуть шукати ім'я Мого, і повернуть зі злих своїх доріг, то Я вислухаю з небес, і прощу їхній гріх та й виликую їхній Край!» (2 Хр. 7:13-14).

Ось що треба робити! А для тих, хто в Бозі, кризи не існує!

Хто може допомогти нам розібратися в самому собі? У нашого земного буття був початок, і буде завершення. Як розібратися у своєму житті, навести лад, знайти правильну ціль? До кого прихилитися, з ким варто мати справу? Чи є хтось, хто знає все, хто може все і здатний стати гарантом життя мого, моєї сім'ї, моїх дітей? У чії руки я можу себе довірити, хто мене хоче любити, милувати, берегти, а якщо я й провинюся – карати і прощати?

Світогляд людини

Олександр ПОПЧУК

Така Особа є! Про неї сьогодні можна довідатися звідусіль – з радіо, газет, журналів, телебачення чи Інтернету. І ця Особа – Ісус Христос. Про нього написано багато книг, безліч пісень і віршів.

Християнство – це не просто якась філософія, це стиль життя. Маючи справу з Ісусом Христом, ми маємо справу з Тим, Хто помер задля нашого відкуплення і воскрес задля нашого спасіння! З останні 2000 років мільярди людей визнали Ісуса своїм Господом, і їхнє життя повністю змінилося. Вони зрозуміли, що земне життя – це підготовка до вічного, щасливого, благословеного життя з Богом на небесах.

Велике, світле майбутнє чекає лише тих, хто спасений. Така євангельська правда. Тільки Ісус допомагає, рятує, змінює людей, творить чудеса. І практичне застосування Євангелія – це проста віра в Нього.

Проповідувати Євангеліє буває нелегко. Інколи доходить навіть до конфліктів. Але завжди Ісус Христос заступається за Своє Слово. У земному житті в усіх нас буває немало проблем. Але якими б вони не були, довірмо все Ісусу Христу. Довірою так, як діти довіряють батькам. І при прийнятті відповідальних рішень тримаймося Євангелія, його порад і настанов.

Сьогодні алкоголь, наркотики, страшні невиліковні хвороби нищать людство. Але є на землі народ, який найменше потерпає від цього. Це Божий народ, люди, які тримаються Євангелія. Це можна бачити реально. Ніка філософія, ніка людська наука не спроможні дати людям те, що дає Євангеліє. Недарма майже всі видатні особистості минулого, у тому числі й українського минулого, – як-от Тарас Шевченко, Леся Українка, Михайло Грушевський, не кажучи вже про Григорія Сковороду, були християнами.

Усі найкращі винаходи, які сприяли прогресу цивілізації, зробили віруючі. Бог через Своє святе Євангеліє пропонує кожному з нас прийняти найкращий світогляд – світогляд Божої дитини.

Вічне призначення людини

Біблія – це свого роду антикризовий документ. Вона не лише дає відповіді на виклики будь-яких криз, але й застерігає від них. У Нагірній проповіді Ісус Христос виклав дорожні істини. Проблема в тім, що ми часом їх не розуміємо або ж не віруємо в них чи не сприймаємо. А жаль. Бо Господь говорить про кожного з нас. «Отож кожен, хто слухає цих Моїх слів і виконує їх, подібний до чоловіка розумного, що свій дім збудував на камені. І линула злива, і розлилися річки, і буря знялася, і на дім отой кинулась, – та не впав, бо на камені був він заснований. А кожен, хто слухає оцих Моїх слів, та їх не виконує, подібний до чоловіка того необачного, що свій дім збудував на піску. І линула злива, і розлилися річки, і буря знялася й на дім отой кинулась, – і він упав. І велика була та руїна його!». І ото як Ісус закінчив ці слова, то народ дивувався з науки його» (Мт. 7:24-28).

Михайло Паночко
Старший єпископ
Церкви ХВС України

**О смерть, замашная коса!
Хто тебе не боїться – і бідняк, і цар.
Ти все пожирася, неначе солому
пожар.
Но той плює на твою гострую сталь,
у кого совість чиста, як той
криштал.**

Христос прийшов очистити наше серце, нашу совість, наші думки, тому що ми створені для вічності з Ним, а не для мук у пеклі. Ось твоє і моє призначення! Але якщо ти не хочеш – що ж, Бог насильно тебе туди не візьме. Він насильно тебе на небо не потягне, коли ти більше любиш землю і те, що під землею. Що полюбиш, те буде твоє. Що посієш, те й пожнеш. І згадана на початку притча Ісуса чітко розставляє все на місця.

Людина, яка слухає Боже Слово, але його не виконує, бо воно їй не подобається, вона його не приймає і жити по-Божому не хоче, – своє погнє. Суспільство сьогодні налаштоване так, що нормальних людей сприймає як ненормальних. А ненормальних – як нормальних. У школі сміються з віруючих дітей – усі нормальні діти курять, а наші, виявляється, ненормальні. Ви бачите, куди котиться світ?

Цьому дуже сприяє реклама. Ми говорили Президентів прямо в вічі, що така реклама – це ганьба для України. Держава вражена туберкульозом, її з'їдає рак, смертність давно перевищує народжуваність, однак регулярно рекламуються тютюн і алкоголь. Це ганьба! Президент погодився з нами, але віз і нині там.

Гріх має архівелику силу в запамороченні розуму людей. Якби показали по телебаченню, як вмирає туберкульозник, легені якого розклалися, вщент з'їджені гріхом. Ні, не можна, це ж травмує людей. Хай собі там тихенько вмирає. А тут така реклама! «Лови момент...» Зловив. А легені викинув.

А скільки насилля, вбивств через цей гріх. Однак його продовжують рекламувати у нашому хворому суспільстві. Але хіба Бог хоче, щоб люди вмирали? Ні. Щоб вони ставали каліками? Ні. Щоб мучилися від туберкульозу? Ні. Але люди люблять болото. Ось у чому проблема. Вони не хочуть слухати Божого Слова. А лише воно здатне цілюти Україну. Іншого способу я не бачу.

«Проповідуйте Євангеліє», – плакав Достоевський за Росією, що гинула. Проповідуйте Євангеліє – закликаємо сьогодні й ми. Там, де немає Євангелія, там пітьма. Там вилізають чародії, ворожити, астрологи, а люди, як мухи на світло, рвуться до них. Боже, дай народу України хоч трошки здорового глузду! До Біблії не тягне, а туди тягне. А там – пастка, там сльози, горе, хвороба, смерть.

Люди, які не хочуть приймати Божого Слова, подібні до чоловіка, що свій дім збудував на піску. За наших часів будували світле майбутнє. Ми так чекали 80-го року... Бо тоді, як заявив у 1961-му Хрущов, вже настане комунізм. На те працювала ціла система. Мільйони людей вірили, що щось буде. Але ніхто з них не знав, у тому числі і генеральний секретар, і вся та верховна братія, разом узята, що підвалини їхні стоять на піску. Що фундаменту немає. І як рухнуло!..

Так рухне всяка будова, яка не має твердого фундаменту. А твердий фундамент – Ісус Христос і Його Слово. Біблія допомагає правильно будувати сім'ю, правильно виховувати дітей, жити щасливо і радісно без усяких залежностей і гріховних прив'язаностей.

І як би я хотів, щоб наша Україна була уздоровлена від усякої мерзоти, всякої нечистоти, щоб збулося Шевченкове: «І буде син, і буде мати, і будуть люди на землі».

Наше призначення – не вмирати в гріхах, а бути очищеними. Приймім Слово Боже. Воно має цілющу силу, воно поміняє ваші думки, ваше серце. Прийміть Господа у своє життя, запросіть Його у своє серце. І Він прийде...

Мені було 18 років, коли я запросив Ісуса стати моїм Господом. Моя віра була така маленька, немінна, але Господь відізвався на неї. Я не забуду того дня, тої радості, яка зійшла на мене з неба. І вона супроводжує мене донині, бо Господь живий!

Тому ми готові проповідувати скрізь, де тільки це можливо. Бо скільки того життя на землі! Кілька десятків років – і треба зарятися. А коли проживеш ті кілька десятків у кривих і недобрих справах... Хай нас Бог від цього збереже.

Ми призначені для вічного життя. Це доказав Христос. Якби ми були ніщо, Він би не народився за ніщо, не пішов би за ніщо на Голгофу, не вмирав би за ніщо в муках. Але Він знав, за що помирає.

Він помер за мене, за вас, за всю Україну і за весь світ! Слава Йому навкі! А хто вірує в Нього, життя вічне той має, той силу духа отримує. Ось де духовна підвалина – не в людських твердинях, не в людських обрядах і традиціях. Сила в Христі і Його Слові. Живім – і щасливі будьмо. Живім – і ніяка криза нам нічого не зробить, бо з нами Господь. А коли Він з нами – то й розум на місці. А коли розум на місці – то і вдома спокій.

Хай Бог усім нам допоможе пам'ятати, що ми призначені для вічного життя, яке починається ще тут, на землі, коли ми впускаємо в серце вічного Царя.

А якщо ми Господа відкидаємо, для нас іншого Спасителя немає. Релігія не має сили, обряди не мають сили. Біблія говорить, що Єдиний, Хто спасає, – Господь Ісус Христос.

Будьмо гідними вічного життя!

Мене завжди вражало, що Ісус говорив дуже просто. У Біблії написано, чому Він народився на землі, яка ціль Його приходу. А ціль народження Божого Сина – не утворити релігію, не запровадити традиції, не наплудити обрядів, які не дають розради.

Ісус народився від пречистої Діви Марії з конкретною ціллю. Про це ангел сказав Йосипові, якого так стривожила звістка про вагітність Марії, що він хотів тайкома її відпустити. Але ангел заспокоїв його: «Йосипе, сину Давидів, не бійся прийняти Марію, дружину свою, бо зачатє в ній – то від Духа Святого. І вона вродить Сина, ти ж даси Йому Ім'я Ісус, бо спасє Він людей Своїх від їхніх гріхів» (Мт. 1:20-21).

Тобто місія Господа Ісуса Христа була запланована тисячі років наперед і звіщена через пророків. Люди відійшли від Бога, залізли в гріх і в ньому вмирали без Бога, без радості, без Божого миру. Кожна людина – це творіння Боже. Усі ми носимо образ і подобу Бога. Але проблема в тому, що гріх розділив нас із Богом. І людина, як той блудний син, блукає по землі, щось шукає, щось вигидає – здебільшого собі на шкоду. Проте Бог занапащену людину не покинув. Він мав план для її спасіння. І основна його мета – звільнити людину від влади гріха, який баламутить розум.

Хіба це нормально – колотися, аж поки не вмирати. Або напиватися до безтями і в болоті валятися, як оте поросля. Хіба це

нормально – жінку бити, один на одного кулак піднімати, красти, брати хабарі, задрити, радіти, коли когось щось болить...

Бог створив людину для щасливого, благословенного життя. Не для монастирів, не для життя в катакомбах, а щоб ми жили на цій землі, тішилися природою, слухали спів пташок, раділи дружиною, чоловіком, діточками, батьками, внуками... Дивилися на прекрасні ріки, гори, доли і не смітили, як ми це, на превеликий жаль, робимо сьогодні, забуваючи, що в нас є діти, яким доведеться з усім тим жити.

Без Бога людина зіпсута, вона не має здорового розуму і, собі догоджаючи, насправді шкодить і собі, і ближньому. Тому й так багато проблем у нашій країні.

Чому Григорій Сковорода все життя ходив з Біблією? Далеко не всі українці знають, що він, дуже освічена людина, яка закінчила академію і знала кілька іноземних мов, відмовився бути священиком, бо не хотів просто службу правити. Він ходив від села до села, сідав десь на околиці і, витягаючи свою велику Біблію, гладив її, примовляючи: «Рідна ти моя, мила ти моя». Люди сходилися, і він починав читати і пояснювати їм Святе Письмо.

Люди без Євангелія не мають справжньої, здорової віри. Вони крокують по житті наосліп. А Бог хоче, щоб у нас було все добре. Щоб наші сім'ї були щасливі, щоб над нами було мирне небо, щоб ми не вмирали в гріхах, а були життєрадісні і задоволені.

Ісус Христос прийшов вилікувати людину, забрати в неї оту причину нерозуму – гріх. Але Він не може забрати його, поки ми це любимо. Усі згрішили, але одним неприємно жити в гріху, а для когось це так, як сметану їсти. Одні хотіли б покинути гріх, а хтось ще й хвалить його і рекламує. І вівця, і свиня – тварини. Але вівця, впадши в болото, не буде там лежати. А свиня як залізе в болото, то їй там так добре, наче в раю. Оце дві категорії людей: одні люблять болото, другі не люблять.

Як звільнитися від того болота гріха – у розумі, в серці, почуттях? Ніхто самотужки зробити це не може. Чому люди втікали в монастирі, ховалися в печерах? З одною ціллю – перемогти гріх. Але гріх і в діру залізе, і до печери дістанеться. Для гріха немає перешкод.

Тільки Ісус Христос може звільнити людину від гріха. Ім'я Ісус у перекладі означає Спаситель. Він має владу спасти і звільнити від гріха, але Він цього не зробить, коли я не захочу. Бог дуже поважає нашу волю, але Він питає з нас за наш вибір.

Ми з вами призначені на благословенне, щасливе життя і тут, на землі, і у вічності з Богом після смерті. Біблія спонукує людей шукати вічного, нетлінного, шукати духовних підвалин. Багато людей сьогодні не мають духовних підвалин. Їх підвалини – гроші, влада і слава. Але це недовговічні підвалини. Прийде смерть і забере все – і славу, і красу.

Щодо цього Сковорода сказав так:

Як зазначає експерт Інституту релігійної свободи Максим Васін, «велика кількість законодавчих ініціатив у сфері посилення відповідальності за злочини з мотивів расової, національної або релігійної ворожнечі свідчить про те, що ця проблема у суспільстві набула все більшого значення, а законодавці, у свою чергу, намагаються знайти для цього належну протидію. Як приклад, доповнення відповідних норм Кримінального кодексу України не тільки посилює кримінальну відповідальність за ці злочини, але й носить виховний та превентивний характер, що має спонукати до утримання від таких злочинних дій».

Львів стає учасником проекту «Народи світу пишуть Біблію»

Урочиста презентація цього проекту пройшла 11 березня у приміщенні Палацу естетичного виховання учнівської молоді у Львові. За повідомленням Всеукраїнського єврейського благодійного фонду

«Хесед-Ар'є», проект вже охопив понад 50 країн світу. Кожен учасник проекту власноручно переписує один з віршів Біблії мовою свого народу. Насамкінець тисячі сторінок будуть переплетені в єдиний рукопис, написаний руками мільйонів людей.

За словами організаторів проекту, участь сотень тисяч представників різних конфесій та національностей сприятиме зміцненню віри в єдність всіх народів світу, зробить помітний внесок у розвиток толерантності та взаєморозуміння.

Проект діє таким чином: у кожній з країн – учасниць проекту створений координаційний штаб проекту «Народи світу пишуть Біблію». Штаб проекту в Єрусалимі підготував спеціальні аркуші, на які треба переписувати текст Біблії. Вони однакові за розміром та якістю для всіх країн та надсилаються зі своєї землі. Кожен учасник проекту отримує іменне свідоцтво, що засвідчує участь в проекті. Його ім'я буде записане в Будинку Біблії разом з іменами інших 20 137 учасників від кожної країни (у Біблії всього 20 137 віршів) та появиться на Інтернет-сайті проекту: www.bible-valley.org/inscribing

Рукописи будуть передані до Будинку Біблії в Біблійній долині на Святій землі. У Львові проект «Народи світу пишуть Біблію» триватиме два місяці.

РІСУ.

Парламент України пропонує посилити відповідальність за злочини з мотивів расової, національної або релігійної ворожнечі

Верховна Рада України 4 березня у першому читанні ухвалила за основу законопроект «Про внесення змін до Кримінального кодексу України (щодо відповідальності з мотивів расової, національної чи релігійної нетерпимості)».

Проект пропонує внести зміни до статей Кримінального кодексу України в частині злочинів проти життя й здоров'я особи та щодо порушення рівноправності громадян залежно від їх расової, національної належності або ставлення до релігії, а також до статті 300 Кодексу щодо ввезення, виготовлення або розповсюдження творів, що пропагують культ насильства і жорстокості.

Чому Бог допускає війни?

«Тому зробив ти нерозумно, бо відтепер будуть у тебе війни!» (2 Хр. 16:9)

Відповідь 14

Коли народи оголошують один одному війну, вони не запитують в Бога дозволу. Долі народів вирішують їх вожді або уряди. Якби всі, котрі мають в руках владу, навчилися звертатися до Бога, не було б потреби братися за зброю. Але, на жаль, «сліпі провідники сліпих» не знають Бога, і немає меж їх свавілля.

Будучи кумирами народних мас, вожді спокушуються самі і спокушають інших. Цим емоційним божкам і їх противникам здається, що при становищі, що склалося, війна — єдино правильний і потрібний вихід, хоча неодноразово доказано, що війна породжує нові невирішені проблеми. Але вожді в це не вникають. Вони сліпо вірять у «справедливість своєї справи» і в те, що Сам Бог воює на їхньому боці.

На жаль, священнослужителі не тільки не засуджують цю оману, але й навіюють її своїми проповідями і навіть молитвами. Побожні генерали і священники, благословляючи солдат перед боєм, як правило, посилаються на війни, описані в Старому Заповіті; на знищення колісниць фараона в Червоному морі, поєдинок Давида з Голіафом, поразку Санхерива і багато інших випадків, де Сам Бог боровся за Ізраїль, викорінюючи ту чи іншу розбещену гріхом націю. Але коли це було? На світанку людської історії, коли люди мало ще знали про Закон і заповідь «не вбий», коли війна була не лише карою Божою, але й берегла вибраний народ від загального морального розбещення. Бог вибрав ізраїльський народ, щоб дати людству Спасителя, і не похитно вів його до цієї мети. Усе це було в часи Старого Заповіту, ми ж живемо в часи Нового!

Бог висуває до нас, християн, які знають любов Божу, цілком інші вимоги. Христос сказав: «Любіть ворогів своїх... Не мститься самі... Сховай свого меча...» Як же право ми маємо посылатися на старозаповітну практику? Християни перших віків так це робили. Вони, як агнці, ведені на заколення, вмирали за Христове вчення на аренах амфітеатрів, у в'язницях і місцях страти у великих містах. Якщо ми дотримуємося старозаповітного закону: «Око за око і зуб за зуб», то виникає цілком логічне запитання: а чи християни ми? Чи християни, якщо не проявляємо Духа Христового у своєму житті? «А коли хто не має Христового Духа, той не Його». Чи християни, якщо наше ставлення до гріха не відрізняється від світського, якщо ми «сваримось і ворогуємо», якщо в серцях наших живуть «гірка заздрість і сварливість»?

Якщо це так, тоді насправді ми — погани. Апостол Яків говорить: «... Не величайтесь та не говоріть неправди на правду... Мудрість, що зверху вона, насамперед чиста, а потім спокійна... повна милосердя... А плід правди сіється творцями миру». Коли ж ви чините інакше, ви — послідовники мудрості, що «ніби зверху походить вона, але земна, тілесна та демонська» (Як. 3).

Якщо ми живемо за старозаповітним законом: «Люби свого ближнього і ненавидь свого ворога» (Мт. 5), то як сміємо молитися новозаповітною молитвою Господню? Як сміємо називати Бога своїм Отцем і в той же час чатувати на життя свого брата; говорити: «Хліба нашого насущного дай нам сьогодні» — і обливати продукти «карболкою»; молитися: «І прости нам довги наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим» — і в той же час закидати «боржників» снарядами, шматуючи їх тіла; благодати: «І не введи

нас у випробування» — і тут же, без будь-якого «випробування», чинити «огидні і соромні справи»; блюзнірськи молитися: «Визволи нас від лукавого», — коли самі не відчуваємо в серцях жодної потреби у «визволенні», виконуючи добровільно та із задоволенням злу волю лукавого?

Як можна допускати таке роздвоєння своєї душі і в той же час називатися християнами? Чи це справжнє християнство? Ні! Це справжнє поганство! Поганство, що видає себе за християнство. Лише відсутність ширості і чесності заважає людям визнати цей очевидний для всіх факт.

Відповідь 15

Христос ніколи і ніде не благословляв війни. Євангеліє Христове виключає будь-яке насильство, воно не має нічого спільного з війною і, звичайно, не виправдовує війни. За вченням Христа, війна — один із проявів насилля. Війни завжди були і будуть, але вони відбуваються між людьми «світу цього». Церква Христова повинна бути поза світськими конфліктами. Церква не може стати на бік тієї чи іншої воюючої сторони, злитися з духом світу цього і бути, як всі.

Яким повинно бути ставлення християн до війни? З цього питання в різних християн своя думка, але одне повинно бути зрозумілим для всіх: Сам Христос не за війну, а проти війни; а якщо Христос проти, то як може християнин не погоджуватися з Христом і не дивитися на війну так, як дивиться Христос? Якщо Христос осуджує війну і будь-яке насильство і вбивство, то як християнин може їх виправдовувати або брати в них участь? Осуджуючи бої півнів, биків, бої кулаками, боротьбу, дуель, як можемо ми не осуджувати війну взагалі і атомну війну зокрема?

Наша християнська прямотинність з цього питання не подобається багатьом так званим християнам, нас можуть звинуватити навіть у тому чи іншому «політичному ухилі». Можливо, влада запідозрить нас в симпатіях до інтернаціональних «прихильників загального миру і роззброєння», які хитро і вміло прикриваються всякими лозунгами і прогресивними ідеями з метою своєї розбещеної пропаганди. Їх заклики до мирного співіснування служать лише для затуманення розуму, для викривлення суспільної думки, для приспання пильності всіх народів. Ми, християни, не використовуємо проповідь миру для приспання противника, а тому відмежовуємося від всіх і кожного, хто займається цим ганебним ділом. Ми, християни, не віримо, що якась країна раптом здатна буде перекувати мечі на рала, а тому нікого не вводимо цим в оману. Пророцтво про перекування мечів воїнуству сповнилося, але не з подачі розпалювачів світової пожежі; його виконає Сам Христос, коли прийде на землю вдруге.

Ми знаємо, що війни ще будуть. Світ живе війнами. Закінчуючи одну, він вже готується до іншої, нещаднішої і спустошливішої. Війна — це та стихія, в якій обертається людство, що покинуло Бога. Ми, християни, силою благодаті Христової зійшли з цієї орбіти і ніколи вже більше не повернемося до неї. Ми залишаємо за світом право воювати і вбивати, а самі рішуче відмовляємося від цього права.

Нехай влада світу цього звинувачує нас у тому, що ми не досить лояльні до країни, в якій живемо, що ми не захищаємо її свободу і її інтереси. Це звинувачення позбавлене основи. Чи не в цьому звинувачували Самого Христа? «Тоді первосвященники та фарисеї скликали

Чому Бог допускає звірства? Чому Бог не зробить так, щоб не було війни? Ці запитання буквально висіли в повітрі під час двох світових війн. Тепер, коли у світі знову згущуються зловісні хмари, запитання на вірець: чому Бог допускає війни, що день прийдешній нам готує і чим все це закінчиться стають головною проблемою нашого часу. Усе інше відходить на задній план.

ливати кров навіть в тих випадках, якщо війна справедлива і її ведуть християнські імператори», — заявляли в IV столітті віруючі римські легіонери. І звичайно, розплачувалися за такі переконання власною кров'ю і життям.

Вчитель Церкви Оріген (засновник християнського богослов'я), що закінчив своє життя мученицькою смертю, писав: «Через Ісуса Христа ми стали служителями перемир'я». А Тертуліан (160-230 рр.) говорив: «Як сміємо ми, християни, знову брати меч, якого відібрав у нас Сам Христос?»

Лактанцій, відомий християнський письменник, апологет і оратор, якого називають «християнським Цицероном» (325 р.), навчав: «Правило Боже «не вбий» — правило без жодного винятку. Християни мають зброю в обох руках — зброю духовну і не повинні користуватися жодною іншою зброєю».

Церква в Єгипті ще в третьому столітті забороняла своїм членам служити в армії, а непослушних відлучала як «псів, що вертаються до своєї блювотини» (2 Петр. 2:22).

Василій Великий (329-379 рр.), який залишив чимало богословських праць, вимагав, щоб молоді люди, які йдуть в армію, не вчилися в мирний час воювати, а під час війни не вбивали. Тих, хто порушував це церковне правило, не допускали до Євхаристії (вечері Господньої) протягом трьох років.

Але помаленьку істину почали перекручувати. І вже інші отці — Афанасій, Амвросій писали: «Вбивати взагалі злочинно, але вбивати свого ворога на війні законно і похвально».

Пізніше появились «святі воїни», «князі-мученики», «рівноапостольські імператори», «христололюбне воїнство», «лицарі-хрестоносці», «святий Георгій Побідоносець», «свята Жанна Д'Арк»... «Християни» билися за віру, царя і вітчизну, і кожному, хто загинув на війні, Церква обіцяла мученицький вінець, блюзнірськи зсилаючись на слова Христа: «Ніхто більшої любові не має над ту, як хто свою душу поклав би за друзів своїх» (Ів. 15:13).

У результаті від істинного християнства нічого не залишилось, хоча цілі країни називалися «християнськими». Християни сиділи в тюрмах, і охороняли їх теж «християни», християн садили на електричні стільці, заганяли в газові камери, а катями їх теж були «християни». «Християни» були власниками тютюнових фабрик, горілчаних заводів, корчм і багатьох інших огидних закладів. Грубе язичництво, прикрившись християнством, як вовк в овечій шкурі, вступило у свої права.

Люди, не знайомі з біблійним християнством, спостерігали за життям лжехристиян і, звичайно, спокушувались.

«Ось що роблять християни», — заявляли розчаровані. Таким чином «через вас зневажається Боже Ймення в поган» (Рим. 2:24). Індуський вождь Махатма Ганді сказав про таких лжехристиян: «Ці християнські правителі не що інше, як група озлоблених людей».

Не дивно, що найкровопролитніші і найбільш звірячі війни вели не дикуни, не канібали, а передові європейські цивілізовані християнські народи. Чи сміємо ми після всього цього хвалитися вірою предків? Чи не цих «християн» розвінчує Христос: «Бо ти кажеш: «Я багатий, і збагатів, і не потребую нічого». А не знаєш, що ти нужденний, і мізерний, і вбогий, і сліпий, і голый!» (Об. 3:17).

У перші століття християнства віруючі люди прекрасно знали, що необхідно для спасіння, у наш час у цій сфері панує жадливе невігластво. Тоді членами християнських громад могли стати лише народжені згори люди, які зреклись світу, плоті і диявола, а тепер християнами не стають, а «народжуються». Народжуються не від слухання Слова Божого, а від своїх християнських батьків. Тому в церкву проникли невідроджені люди. Вони знищили різницю між «світом цим» і громадською християнською, узаконили багато прямих відступів від істини і безвідмовно беруть участь у світських війнах, забуваючи, що війна — найвищий вияв нетерпимості, насильства і звірства.

Війна заперечує існування Самого Бога, тому що «Бог є любов». Війна суперечить основам християнського життя: співрозп'яттю, самозреченню і самопожертві. Війна йде врозріз з волею Божою, викривляє поняття про Христове вчення і спасіння. Війна виправдовує гріх і сприяє великому його вияву. Війна не розбирає, хто має рацію і хто винен, втягуючи і тих і інших в безжалюньну стихію жахів і смерті, приносячи горе і слюзи. Війна — це відверте зречення Христа і християнства. Це прокляття сучасного прогресу, самогубство духовно збіднілої цивілізації.

Мусульманство і комунізм насолоджувалися мечем, справжнє християнство — стражданням. Християни вірили в силу страждання. На аренах цркв кати навертали до Христа і долучалися до сонму мучеників. Досвід першоапостольської Церкви може повторитися і в наш атомний вік, якщо сучасна Церква скаже: «Невже мені не пити чаші, яку дав мені Отець? Невже я повинна захищатися проти цієї чаші тілесною зброєю?»

Ми, християни, проти вашої війни, тому що війна — проти нашого Бога. Застарілі уявлення про пацифізм (коли, відмовившись від зброї, солдат сидів у безпеці вдома чи в тюрмі і тим рятував собі життя) видаються смішними в умовах сучасної війни. Тут важко визначити, кому доведеться гірше: тим, хто на фронті, чи тим, хто відсиджується вдома.

Всесвітня історія говорить, що народи, які любили воювати, розорювалися і гинули. Світові війни багатьох збагачували, приносили славу, владу, становище в суспільстві.

Але в війні сучасній не буде ні переможців, ні переможених — будуть сотні мільйонів загинув, мільйони вмираючих, поранених, контужених і мало чудом уцілілих. Мова йтиме не про захист якихось територіальних кордонів, не про спасіння батьківщини чи свого народу, а про долю всього людства.

Далі буде. Поч. у № 12 (119) за 2008 р., 1-2 (120-121) за 2009 р.

Астрономія пішла далеко вперед у своїх дослідженнях віддалених і близьких зірок і галактик. Сотні професіоналів, мільйони любителів зночі спрямовують в зоряне небо свої телескопи. Найголовніший телескоп планети — орбітальний космічний телескоп НАСА «Хаббл» відкриває для астрономів небачені горизонти далекого космосу. Але, одночасно з великими відкриттями, «Хаббл» підносить і величезні загадки.

Ще в січні 1995 року німецький астрономічний журнал опублікував коротке повідомлення, на яке одразу ж відгукнулися всі наукові, релігійні і популярні видання планети. Кожний видавець звернув увагу своїх читачів на зовсім різні аспекти цього повідомлення, однак суть зводилася до одного — у всесвіті виявлена оселя Бога.

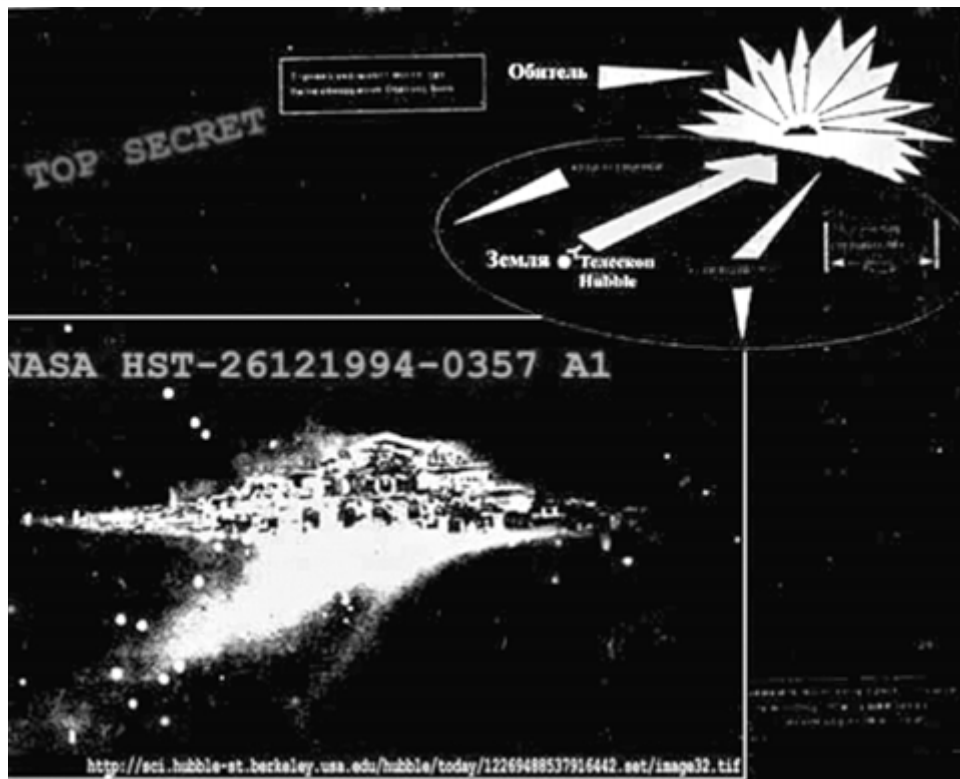
26 грудня 1994 року в аерокосмічному агентстві США (НАСА) зчинився великий шум. Після розшифрування серії знімків, переданих з телескопа «Хаббл», на плівках чітко проявилася велике біле Місто, що пропливало в космосі. Представники НАСА не встигли вчасно відключити вільний доступ до вебсервера телескопа, куди потрапляють всі зображення, одержані з «Хаббла», для вивчення в різних астрономічних лабораторіях. Таким чином, прийняті з телескопа фотознімки, описі (і досі) суворо засекречені, на кілька хвилин стали доступними користувачам всесвітньої мережі.

То що ж побачили астрономи на цих дивовижних фотознімках? Спочатку це була лише маленька розпливчаста плямка на одному з кадрів. Але коли професор університету Флориди Кен Вілсон вирішив розглянути фотознімок детальніше і, на доповнення до оптики «Хаббла», озброївся ручною лупою, то виявив, що плямка має дивну структуру, яку неможливо пояснити ні дифракцією в лінзовому наборі самого телескопа, ні перешкодами в каналі зв'язку при передачі знімка на землю. Після короткої оперативної наради було вирішено перезняти цю ділянку зоряного неба з максимальною для «Хаббла» спробою.

Величезні багатометрові лінзи космічного телескопа сфокусувалися на найдальшому куточку всесвіту, доступному для огляду. Прозвучало кілька характерних клацань затвору фотоапарата, якими озвучив комп'ютерну команду фіксування зображення на телескопі жартівник-оператор, і «плямка» постала перед здивованими вченими на багатометровому екрані проекційної установки лабораторії управління «Хабблом» сяючою структурою, схожою на фантастичне місто, якимсь гібридом Світового «літаючого острова» Лапути і науково-фантастичних міст майбутнього.

Величезна конструкція, що розкинулася в просторах космосу на багато мільярдів кілометрів, сяяла неземним світлом. Місто, що пливе, одностайно було

Сяюче Місто — оселя Бога

визнане оселею Творця, місцем, де тільки й може розташовуватися престол Господа Бога. Представник НАСА заявив, що Місто не може бути заселене у звичному смислі цього слова. Найімовірніше, у ньому живуть душі померлих людей.

Дехто висунув іншу, не менш фантастичну версію походження космічного Міста. Річ у тому, що в пошуках позаземного розуму, саме існування якого вже кілька десятиліть навіть не ставиться під сумнів, вчені стикнулися з парадоксом. Якщо припустити, що всесвіт масово заселений багатьма цивілізаціями, що перебувають на найрізноманітніших рівнях розвитку, то в їх числі неодмінно повинні опинитися якісь суперцивілізації, які не просто вийшли в космос, а й такі, що активно заселили величезний простір всесвіту. І діяльність цих суперцивілізацій, у тому числі інженерна — при зміні природного середовища проживання (космічного простору та об'єктів, що перебувають в зоні впливу) повинна бути помітною на віддалі багатьох мільйонів світлових років. Однак нічого такого астрономами не помічали. І ось — явний техногенний об'єкт галактичних масштабів.

То, може, Місто, виявлене «Хабблом» на катоді Різдва в кінці XX століття, є саме тією інженерною спорудою невідомої і вельми могутньої позаземної цивілізації, яку так давно і марно шукають? Однак неспроможність такої версії очевидна.

Розміри Міста вражають. Жоден відомий нам небесний об'єкт не в змозі змагатися з цим велетнем. Наша земля в цьому Місті була б просто піщинкою на пиловому узбіччі космічного проспекту.

Куди ж рухається — чи взагалі рухається — цей гігант? Комп'ютерний аналіз серії фотознімків, отриманих з «Хаббла», показав, що рух Міста збігається з рухом навколишніх галактик. Тобто відносно землі галактики «розбігаються», червоне зміщення збільшується із збільшенням відстаней, жодного відхилення від загального закону не спостерігається. Одна при тримірному моделюванні віддаленої ділянки всесвіту з'ясувався вражаючий факт: це не частина всесвіту віддалена від нас, а ми — від неї.

Чому точка відліку перенесена в Місто? Тому, що саме ця туманна плямка на фотознімках виявилася в комп'ютерній моделі «центром всесвіту». Об'ємне

зображення, що рухається, наочно продемонструвало, що галактики справді «розбігаються», але саме від тої точки всесвіту, в якій розташоване Місто. Іншими словами, усі галактики, у тому числі і наша, вийшли колись саме з цієї точки простору, і саме навколо Міста відбувається обертання всесвіту. А тому перше уявлення про Місто як про оселю Бога виявилось на диво правдоподібним.

Що ж обіцяє це відкриття людству і чому про нього не було чути більше десяти років? Наука і релігія вже давно вирішили помиритися і в міру сил і можливостей допомагають одна одній розкривати таємниці і загадки довкілля. І якщо наука раптом стикається з нез'ясованим феноменом, релігія майже завжди дає тому, що відбувається, цілком реальне пояснення, яке поступово беруть на озброєння і строгі наукові кола. Але в цьому випадку сталося протилежне — наука за допомогою технічних засобів підтвердила або навела вагомий доказ правильності основного постулату релігії — про існування єдиного Творця, Котрий живе в сяючому Місті на небесах.

Однак, яким би очікуваним не було такого роду повідомлення, його наслідки практично непередбачувані. Тому фотознімки були негайно засекречені, а доступ до зображень Міста Бога отримали лише люди, наділені особливими повноваженнями, які реально, а не по телевізору, керують життям окремих країн і планети загалом.

Однак таємничість — не найкращий засіб досягнення цілей, і проти будь-якого замка завжди знайдеться відмичка. Пропонуємо читачам один із серії знімків, переданих з «Хаббла», із зображенням загадкового Міста, що пливе в неосезжаних глибинах безмежного космосу.

А нам залишається лише очікувати офіційної реакції державних структур і вищих церковних осіб на повідомлення про виявлення того, що багато тисячоліть людство могло лише уявляти.

Секретні спецслужби США поклали у свої сейфи інформацію, яка має колосальне значення для всього всесвіту. Як можна приховувати настільки приголомшливе відкриття? Чому Америка присвоїла собі право вирішувати, що можуть знати жителі землі, а що їм знати зарано?

Відповіддю на ці запитання може стати лише зняття їх з порядку дня. Або в силу встановлення повного домінування США на планеті, або як такі, що втратили актуальність через повне розсекречення сьогоденних архівних таємниць і загадок.

Що ж, залишається чекати часу відкриття американських сейфів.

Олег КУРБАТОВ.

Скільки важить твоє слово?

Сутеніло. Машина мчала в густу, темну ніч. Пасажири спали. А я міцно тримав кермо, вдивляючись в далечінь, і думав... Чому так стається, що як тільки ми бачимо проблески світла, надії, успіху, зненацька їм на зміну приходять темрява, труднощі розчарування. І складається враження, що всім цим керують якісь невидимі сили й закони.

Чому дві особи з однаковим вихованням, рухаючись в одному життєвому напрямку, досягають різних результатів? Один практично завжди успішно завершує всі свої справи, другий не бачить навіть проблесків світла, постійно стикаючись з розчаруваннями, падіннями, і його життя — суцільний жах. Чому більшість українців живуть, як той другий? Де відповідь? Я знову згадував проповідь, яку проголошував в людному залі, ніби навколишній темряві хотів розповісти про незмінний закон. Більшість про цей закон знає, але, на жаль, тільки знає...

«Сьогодні взяв я за свідків проти вас небо й землю, життя та смерть дав я перед вами, благословення та прокляття. І ти вибери життя, щоб жив ти та насіння твоє...» (Повт. Зак. 30:19)

числі й матюків) на людину. Результати приголомшливі: кожне вимовлене слово впливає на гени людини, внаслідок чого відбувається зміна її генетичного коду, відповідального за темпи старіння та довговічність. У свою чергу, видозмінені гени передаються нащадкам.

Дисертацію вчена рада заслухала за зачиненими дверима. У праці з математичною точністю було доведено, що слово має реальну силу. Із зрозумілих причин матеріал не оприлюднювався, оскільки суперечив ідеології того часу.

Виявляється, слово впливає на наші гени — воно або продовжує молодість, або наближує старість. Те, що ми говоримо, веде нас або до благословення, або ж до прокляття. Як у фізиці зарядів може бути лише два — позитивний або негативний, так і в мові слова заряджені або позитивно, або негативно енергетикою. Будь-яке лихослів'я має негативний заряд.

Під час тривалого медичного дослідження медики дійшли висновку, що в людей, котрі люблять «міцне» слівце, організм руйнується на клітинному рівні, викликаючи різні захворювання. Висновок однозначний: матюк може зробити будь-яку здорову людину трухлявою руїною.

Не менш сенсаційне дослідження вчених-лінгвістів. Вони довели, що сучасні брутальні слова — не просто лайка. За цими словами стоять цілі ритуали поклоніння демонам. Наші пращурі вигуквали їх під час жертвоприношень. Кожен матюк має ім'я конкретного демона. Наприклад, слово, що означає жінку легкої поведінки, насправді є ім'ям демона, котрий вимагав поклоніння у вигляді сексуальної розбещеності. Сьогодні демонічні корені матюків поховані під шаром століть, однак вони не втратили своєї сили і початкового призначення.

Але хіба принцип закону благословен-

ня і прокляття стосується лише нецензурної лайки? Однозначно ні! Існує ще одна небезпека вживання слів. Це стосується нашого необдуманого спілкування. Коли в пориві гніву найближчі люди можуть наговорити проклять, навіть не підозрюючи цього. Приміром, чоловік постійно повторює дружині, що вона зовсім не вміє куварижити. «Мене нудить від твоїх страв», — часто заявляє він. Ситуація, знайома для багатьох. Саме через такі заяви багато дружин бояться взагалі на кухню щось робити. Вони не знають, як догодити чоловікові. А чоловік, раз по раз заявляючи, що його нудить, не усвідомлює, що цими словами він насправді відчиняє двері для різних захворювань шлунка.

А що б ви зробили, якби після вашого повернення додому з гостини ваш найменший син, тримаючи в руках молоток, діловито заявив, що за вашої відсутності відремонтував тумбочку. Дверцята прибиті великим цвяхом, але зате не хитаються. Цвях зігнутий, але це перша серйозна робота вашого сина! Виникає сильна спокуса спалахнути гнівом: «Тепленьо! Невдахо! Що ти наробив?».

Але, батьку, зачекай! Хіба кусок дерева вартий того, щоб твій син справді став невдахою? Щоб він все життя боявся взяти до рук молоток? Хіба не краще обняти сина, подякувати за старанність і сказати, що він виросте добрим майстром. І лише потім, між іншим, зауважити, що великими цвяхами дверцята не прибивають. У такий спосіб ви вкладаєте мрію у вашу кровинку.

Пам'ятаю свої дитячі роки. Жили ми

бідно, сім'я була велика, працював лише тато. Під час ремонту в будинку старий радіоприймач, через який ми слухали християнські програми, винесли в літню кухню. Мене дуже кортіло подивитися, що там всередині, звідки промовляють «тьоті» і «дяді». Як вони там опинилися?

І я взявся за діло. Неважко здогадатися, що через годину-другу від нашого сімейного радіоприймача залишилися тільки деталі. Батько саме в цей час прийшов на обід. Я поспішив сповістити новину: «У радіоприймачі ніяких «дядів» і «тьотів» немає!». Тато мовчки подивився на деталі, що лежали на столі. Потім погладив мене по голові і сказав слова, які пам'ятаю дотепер: «Синку! Бачу, що ти будеш добрим майстром і навчишся лагодити радіоприймачі, якщо зумів розібрати цей!». Тоді я ще й не здогадувався, яку ціну потрібно було батькові заплатити, щоб вимовити таке.

Минули роки... Я дійсно освоїв спеціальність радіомайстра. Свого часу ця професія стала джерелом основних прибутків у моїй сім'ї. Тата вже не було. А я не раз, тримаючи в руках відремонтований приймач, згадував його слова.

Біблія застерігає: «Смерть і життя у владі язика». Отже, той, хто вживає нецензурні слова чи слова прокляття, має бути готовий пожати руїнацію на всіх рівнях свого життя. Проте в людині є право на благословення. Кожне сердечне слово вітри принесе тим, хто слухає, користь, а тому, хто вимовляє, — благословення.

Платон сказав: «Життя подібне до гри: одні приходять сюди, щоб позмагатися, інші — щоб торгувати, а найщасливіші — спостерігати». Але він помилявся. Щаслива та людина, яку можна назвати не тільки спостерігачем, але й приємним співрозмовником.

Віктор ВОЗНЮК.

Будьмо мудрими!

Чи таке вже безпечне пиво?

Виробники пива, рекламуючи свій товар, заявляють, що пиво не алкогольний, а слабоалкогольний, начебто нешкідливий і ледь не корисний «напій».

Хочете дізнатися, яку «користь» приносить ця рідина?

1. Пиво викликає зміни в ендокринній системі. Воно містить консерванти. Молекулярна структура консервантів схожа за будовою до естрагонів — жіночих гормонів.

Містяться у пиві й естрагони рослинного походження. Під їх впливом:

— в організмі чоловіків виділяється речовина, що пригнічує вироблення чоловічого статевого гормону тестостерону. Одночасно починають вироблятися жіночі статеві гормони, що викликають зміни у зовнішньому вигляді чоловіка. Виростають «жіночі груди», ожиріння

відбувається за жіночим типом, порушується сперматогенез;

— у жінок грубішає голос, з'являються так звані «пивні вуса», зростає ймовірність захворіти на рак, а якщо це мама, яка годує дитину, у дитини

агресивнішим з наркотиків, а пивний алкоголізм характеризується особливою жорстокістю. Цим і пояснюється закінчення пивних вакханалій бійками, вбивствами, ґвалтуваннями і грабунками.

5. За шкідливістю для організму пиво може зрівнятися лише з самогоном, тому що в процесі спиртового бродіння в пиві у повному обсязі зберігаються супутні з алкоголем отруйні сполуки. Це альдегіди, сивушні масла, метанол, ефіри, вміст яких у пиві в десятки і сотні разів перевищує рівень їх допустимої концентрації.

6. Гіркі речовини і хміль, що містяться в пиві, підвищують апетит і стають причиною пивного живота і надлишкової ваги. Гіркота належить до категорії психоактивних засобів. Вона спричиняє седативну, снотворну, а в великих дозах — і галюциногенну дію.

7. Біогенні аміни кадаверин, путресцин, гістамін і тірамін належать до трупних отрут. Вони викликають інтоксикацію, головний біль, призводять до враження нирок.

8. Загибель клітин головного мозку (які, відмираючи, виходять з сечею) — наслідок вживання будь-якої дози алкоголю. Хворі на пивний алкоголізм потрапляють до лікарень у край важкому, запущеному стані, найчастіше з вираженим послабленням розуму і зниженням особистої оцінки.

Наживаючись за рахунок вашого здоров'я, виробники пива дарують вам дурість і загублене життя!

можливі епілептичні напади.

2. Хворе серце, варикозне розширення вен — неминучі наслідки вживання пива. Ці зміни пов'язані з наявністю в пиві кобальту, що застосовується як стабілізатор пивної піни. Потрапляючи в організм, пиво швидко переповнює кровоносні судини. Виникає синдром «капронової панчохи», коли серце провисає, стає драглистим і погано перекачує кров.

3. Хронічний алкоголізм від вживання пива розвивається в 3-4 рази швидше, ніж від вживання міцних алкогольних виробів.

4. Алкоголь є най-

ЯК БУТИ НЕЩАСНИМ

Думай про себе. Говори про себе. Використовуй займенник «я», коли тільки можливо. Дивись на себе через думки інших людей. Жадібно слухай все, що люди говорять про тебе. Очікуй похвали. Стався до інших з підозрою. Будь заздрисним і ревнивим. Нехтування з боку інших бери близько до серця. Ніколи не пробайчай людям критичних зауважень. Нікому не довіряй, тільки собі. Вимагай, щоб тебе поважали і звертали на тебе увагу. «Ображайся», якщо тобі забувають сказати «дякую» за щось добре, що ти зробив. Ніколи не забувай про добрі діла, які ти вчинив. Ухилийся від роботи, коли тільки можеш. Роби якомога менше для інших.

Коли ми вважаємо себе центром всесвіту, це приводить нас до нещастя. Ми не створені для того, щоб концентрувати свою увагу на собі.

ДИТЯЧИЙ БУДИНОК «БЛАГОДАТЬ»

м. Львів, 79019, вул. Папарівка, 1. Тел. (032) 243-83-63

Реквізити: КОД 34943153, р/р 26005001312776,

ЗАТ «ОТП Банк» м. Львів, МФО 385402

У дитячому будинку живуть і виховуються 27 дітей-сиріт. Адміністрація ДБ «Благодать» звертається до усіх читачів газети «Вірю» з великим проханням про пожертвування на утримання дітей. Цей заклад існує лише завдяки допомозі не байдужих людей і державної допомоги не отримує. Ми будемо вдячні за будь-яку фінансову допомогу.

Кошти можна надсилати на рахунок дитячого будинку як благодійну допомогу. Усі спонсори безплатно отримуватимуть газету «Вірю».

ВІРЮЮ

№ 3 (122)
березень 2009 р.
Виходить щомісяця

Засновник — Івано-Франківська християнська місія милосердя «Добрий самарянин»

Газета видається на добровільні пожертвування

Р/р 2600830012161 в ОД Укрсоцбанку м. Ів.-Франківська
МФО 336019 код ЄДРПОУ 20559726

Запрошуємо на Богослужіння в церквах християн віри євангельської: Івано-Франківської області:

Бурштин, вул. Міцкевича, 28; НЕДІЛЯ — 10 год., ЧЕТВЕР — 19 год.;
Косів, вул. Горбового, 8; НЕДІЛЯ — 10 год., ЧЕТВЕР — 18 год.;
Калуш, вул. Козоріса, 20; НЕДІЛЯ — 10 год., ЧЕТВЕР — 19 год.;
Коломия, вул. Верещинського, 9; НЕДІЛЯ — 10 год., СЕРЕДА — 18 год.;
Надвірна, вул. Вагилевича, 16; НЕДІЛЯ — 10 і 18 год., СЕРЕДА — 19 год.;
Рогатин, вул. Богуна, 2; НЕДІЛЯ — 10 год., ЧЕТВЕР — 19 год.;
Рожнятів, вул. Довженка, 13; НЕДІЛЯ -15 год. 30 хв., ЧЕТВЕР — 19 год.;
Тлумач, вул. Винниченка, 42; НЕДІЛЯ — 10 год., СЕРЕДА — 20 год.

Львівська область:

Церква ХВЄ «Дім милосердя»

м. Львів, 79053 вул. В. Великого, 50, ГВК «Гетьман»

НЕДІЛЯ — 11.00, ЧЕТВЕР — 18.30; тел. (032) 295-04-35

Церква ХВЄ «Віфанія» м. Львів, 79019 вул. Жовківська, 8

НЕДІЛЯ -10.00, СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ — 18.00; тел. (032) 231-87-33

Церква ХВЄ «Голгофа» м. Львів, вул. Скрипника, 8

НЕДІЛЯ -10.00, ЧЕТВЕР -18.30; тел. (032) 221-62-25

Церква і місія ХВЄ «Воскресіння» м. Борислав, Дрогобицький р-н, Львівська обл., вул. Шевченка, 97; НЕДІЛЯ-10.00, СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ -18.00 ПОНЕДІЛОК, ЧЕТВЕР -19.00 для молоді; тел. 8-067 600-34-16

Церква ХВЄ м. Великі Мости, Сокальський р-н, Львівська обл. вул. Шевченка, 28; НЕДІЛЯ -10.00, ПОНЕДІЛОК, П'ЯТНИЦЯ - 19.00

Щонеділі о 17:00 та щопонеділка о 9:00 дивіться християнську телепередачу «Вірюю» на каналі ТРК «3-студія».

АНОНС

Стежте за програмою телепередач

Редактор Олег КАРПЮК

Адреса редакції:

76002, м. Івано-Франківськ, вул. Мочульського, 1;
тел./факс (0342) 50-10-19, факс 50-10-21
E-mail: dobry.samar@gmail.com

Дорогі друзі! Слухайте

ХРИСТІЯНСЬКІ РАДІОПЕРЕДАЧІ

І програма Українського радіо:

ЩОПОНЕДІЛКА

о 21.30 — «Жива надія»

ЩОСЕРЕДИ

о 21.15 — «Новий вимір»

ЩОЧЕТВЕРГА

о 20.40 — «Віра. Надія. Любов»

ЩОП'ЯТНИЦІ

о 21.15 — «Відвертість»

ЩОСУБОТИ

о 12.40 — «Вірюю»

о 20.35 — «Людина і вічність»

ЩОНЕДІЛІ

о 22.15 — «Осанна»

ЩОПОНЕДІЛКА

о 20.45 на хвилях «Променя» — передача для дітей «Стежинка»

Запрошуємо на Богослужіння в Івано-Франківській церкві християн віри євангельської:

ЩОСЕРЕДИ — о 19 год.,
ЩОНЕДІЛІ — о 10 та 18 год.,
ЩОПОНЕДІЛКА — молодіжне служіння о 19 год.

Адреса:

м. Івано-Франківськ, вул. Мочульського, 1 (на Майзлях).

Тел. для довідок (0342) 78-17-03.

Газета віддрукована у ТзОВ «Видавничий дім «Молода Галичина». Обсяг — 1,86 умовного друкованого аркуша. Тираж — 60000 примірників. Замовлення № 923.

Редакція не завіжди поділяє погляди авторів.